

دومین همایش ملی افق های نوین در توانمندسازی و توسعه پایدار معماری عمران گردشگری و محیط زیست شهری و روستایی

۳۱ اردیبهشت ۱۳۹۴

تجلی شاخص های پایداری در معماری اقلیم گرم و خشک ایران (نمونه ی موردی: خانه ی مس کاشان)

دکتر جواد شکاری نیری ۱، روشنگ فرمائی انوشه ۲، زینب عطاری ۳

۱) عضو هیئت علمی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) پست الکترونیکی: javadnir@yahoo.com

۲) دانشجوی کارشناسی معماری دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) پست الکترونیکی: roshanak.anooshe@gmail.com

۳) دانشجوی کارشناسی معماری دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) پست الکترونیکی: zeinabattar@yahoo.com

چکیده

معماری پایدار دارای مفاهیم عمیقی است که پیوند دهنده ی انسان، طبیعت و معماری است و در پی راه حلی جامع برای ملاحظات محیطی و در عین حال برای به دست آوردن سطح کیفی زندگی در ارزش های فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و آسایشی می باشد. از آنجا که خانه های سنتی ایرانی نمود کامل هم آوایی محیط و انسان می باشند، با نگاهی به آن می توان دریافت که معماران ایرانی چگونه به این مفاهیم دست یافته اند. خانه ی مس کاشان که نزدیک به یکصد و هشتاد سال قدمت دارد، مربوط به اوایل دوره ی قاجار در محله ی گریچه ی کاشان و بر اساس معماری همان دوران ساخته شده است. بنای ارزشمند این خانه با ۱۶۰۰ متر مربع مساحت، در سطحی پایین تر از کوچه با حیاطی وسیع و گودال باغچه از دو بخش اندرونی و بیرونی با فضاهای متعدد تشکیل شده است که می توان عملکرد فضاهای آن را تحت تأثیر اقلیم منطقه و مصالح کاربردی آن دانست. در این مقاله پس از بررسی اصول پدید آورنده ی پایداری در معماری، خانه ی تاریخی مس را به عنوان نمونه ای از خانه های بومی ایران مورد مطالعه قرار داده و چگونگی ظهور این اصول را در عناصر معماری این خانه بیان کرده ایم. با بازخوانی این اصول، می توان به ارتقاء کیفیت معماری امروزی کمک نمود. روش گردآوری اطلاعات کتابخانه ای و میدانی می باشد.

واژه های کلیدی: معماری پایدار، معماری ایرانی، خانه ی مس، بوم آورد، گودال باغچه، اقلیم کاشان